

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

§ 3 forkastedes, idet 65 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 3 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 3 vedtoges uden afstemning.

§ 4 med den foretagne ændring, ændringsforslag nr. 4, § 5, således ændret, §§ 6-11, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 12 og § 12 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Bortfald af reguleringer, nedsættelse af dækningsgrad, forhøjelse af bidrag m.v.).

(Fremsat 5/10 82. Første behandling 8/10 82. Betænkning 13/10 82).

Der var stillet 22 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Auken (S):

Socialdemokratiet lagde ved førstebehandlingen af dette lovforslag ikke skjul på sin klare modstand mod de ting, der er lagt ned i dette forslag.

Udvalgsarbejdet har for os bekræftet, hvor hårdt almindelige efterløns- og dagpenge-modtagere bliver ramt med godt og vel 10 pct. fald i deres levefod.

I den nuværende alvorlige økonomiske situation må også mennesker på overførselsindkomster tåle den samme afdæmpede stigning som andre indtægter, men det er efter vores opfattelse bunduretfærdigt at give disse mennesker en særbelastning på op til en indtægtsnedgang på 1.000 kr. om måneden. Det vil ramme familier, der i forvejen sidder hårdt i det, helt urimeligt.

Det er hårdt over for de nuværende og kommende arbejdsløse, over for de nyuddannede og over for de fremtidige efterlønsmodtagere, men det er selvfølgelig helt uholdbart over for de nuværende efterlønsmodtagere, der har forladt arbejdsmarkedet i tillid til en lovgivning, gennemført af et bredt flertal i folketinget: socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, venstre, centrum-demokraterne og det radikale venstre.

Hvis regeringens lovforslag vedtoges uændret, ville der være tale om et åbenbart tillidsbrud. Selv regeringspartierne har forstået, at så voldsomme indgreb ikke kan gennemføres uden overgangsordninger. Men tænk at man overhovedet har haft den tanke at fremsætte – eller rettere måske at tvinge arbejdsministeren til at komme med – et sådant forslag, uden at der på forhånd var indarbejdet en overgangsordning i det.

Regeringens ændringsforslag går ud på, så vidt jeg kan forstå det – det er ikke verdenshistoriens enkleste og lettest fattelige ændringsforslag – at skelne mellem A-kasse-medlemmer på efterløn før den 1. januar næste år og fremtidige efterlønsmodtagere samt at lave en sindrig, men næsten uigennemsigtig overgang i løbet af det næste halvandet år til en 80 pct. dækningsgrad for alle andre dagpenge- og efterlønsmodtagere.

Socialdemokratiet har selvsagt ikke noget imod overgangsordninger, men i dette tilfælde betegner de en overgang til en forringelse. Derfor vil vi afholde os fra at stemme om regeringens ændringsforslag.

Derimod vil vi tage klart afstand fra regeringens forslag på at lade overgangsordnin-